

Не ли думам

Moderato ♩ = 88

Не ли ду-мах, ми - ла ма - мо, не ли каз - вах
да не се - ди на - ша Дон-ка край ог-ни-ще, вкъ-щи са - мо да се
гу - ши, а да и - де, ма - мо, ве - че на шко-ло-то,
да за-поч-не да се у - чи. На - ша Дон-ка, ми-ла ма-мо, е ро-де-на
мо - ма ум - на, да - ро - ви - та, та е вре - ме от шко -
ло - то за жи - во - та не - що до - бро да на - у - чи.

Не ли думам, мила мамо, не ли казвах
да не седи наша Донка край огнище,
в къщи само да се гуши,
а да иде, мамо, вече на школото,
да започне да се учи.
Наша Донка, мила мамо, е родена
мома умна, даровита,
та е време от школото за живота
нещо добро да научи.

Да не ходи вечер, мамо, на чешмата
на момците пълни стомни да поднася,
росни китки да им обещава,
а на болни вечер из селото
нека тя вода разнася.
Наша Донка, мила мамо,
по душа е блага, кротка, милостива,
но сърце си трябва да научи, мамо,
момците да не посмива.

Сутрин рано на чешмата да отива,
в бели менци, мамо, вода да налива,
бодра, весела, засмяна, с чиста бяла риза,
с хубава премяна, та за пример тя да стане.
Кой я види как работи из селото,
как на всекому помага,
да обикне и да прояви доброто
като тая душа блага.